Ч. 232 (11.200). Львів, вівторок 18. жовтня 1927. Poeztowa opłata zapłacono ryczałtem. Рік XLV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: в краю 4·50 зол.
За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зол.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Позичкове свято.

Львів, 17. жовтня 1927.

„І на нашій вулиці свято" — гордо говорить польський уряд, а за ним і вся фалянга прислужних журналістів, добувши американську позичку. Та й не лише урядові й службові кола радіють з приводу доведення до кінця позичкових переговорів. Уся польська преса бе у дзвін радости і тріюмфу. Вся Польща обєдналася дружно на радощах, вихвалюючи зручність і розум уряду. Правда, противники уряду роблять деякі застереження з метою частину заслуги перекинути на передтравневих державців, та ці спроби слабо римуються з дійсністю.

Підписання позички попередили досить драматичні епізоди: то кукурічилися представники американської консорції: Фішер і Моннет, вимагаючи нижчого емісійного курсу, то знову „твердо" протиставилися цим домаганням урядові чинники: віцепрем. Бартель і мін. Чехович. Тихцем поширювано навіть відомости про зірвання переговорів, щоби другого дня проголосити їх продовження. Очевидно, це витворювання труднощів, які чергувалися, як приплив і відплив моря, мало на меті ще більше піднести зручність, твердість й авторітет уряду після завершення переговорів.

Ще в передовиці „Позичка" (з 5. з. м.) вказали ми на неминучість позички — не для американського капіталу, лише для польського уряду, який не мав іншого виходу для піддержки своєї позиції. На позичку все було наставлене. Проголошення її завершення здавна підготоване, як небувалий успіх „санаційного" уряду. Про це свідчить між іншим декрет президента держави, який появився негайно після підписання позички. Номінальна сума позички виносить 62 міл. долярів і 2 міліони фунтів штерл., разом 72 міл. долярів. Емісійний курс позички означено на 93, амортизаційний курс на 103, а сплатну добу на 20 літ. У звязку з одержанням позички польський уряд приняв означені зобовязання супроти американських капіталістів, які забезпечують зворот позички. Ті умови обіймає стабілізаційний плян польського уряду. А саме уряд зобовязався довести до рівноваги польський державний бюджет, збільшуючи прибутки на 300 міліонів золотих; зорганізувати державні залізниці на основах автономічних або торговельних; перевести реформу податкової системи; не давати позичок зі скарбових фондів державним банкам, самоврядуванням і публичним підприємствам; не затягати позичок на потреби звичайного бюджету за винятком позичок на продукційні цілі за згодою американського дорадника (представника американських банків); сплатити плинні довги у висоті 75 міл. зол. як скарбову резерву, яка може бути нарушена лише за згодою американського фінансового дорадника; зрезигнувати з права емісії державних білетів; стягнути з обігу дотеперішні розмінні білети; унезалежнити (від уряду) Банк Польський, відповідно змінити його статут і перевести вибір американського фінансового дорадника до Ради того банку та узгіднити свої фінансові погляди з американським дорадником, а в разі незгоди піддатися арбітражові третьої особи іншої національности.

Фонди, одержані з позички, мають бути ужиті на такі цілі: 75 міл. зол. на побільшення капіталу Банку Польського, 140 міл. зол. на переняття Банком половини скарб. емісії, 90 міл. зол. на конверзію половини скарб. емісії на срібні монети, 25 міл. зол. на амортизацію плинного довгу скарбу, 75 міл. зол. на створення плинної резерви скарбу і 135 міл. зол. на цілі господарського розвитку.

Не можна сказати, щоби американські умови, обняті стабілізаційним пляном, були надто легкі. Фактично все фінансово-господарське життя Польщі переходить під нагляд і посередню керму американського дорадника. Та, не зважаючи на те, годі не признати, що більша американська позичка є значним успіхом і теперішнього уряду і Польщі як держави. Здобувши значну позичку, яка з одного боку дає спромогу устійнити валюту і зрівноважити державний бюджет, а з другого оживлює господарський організм, уряд утвердив себе у нутрі держави. Одночасно вивів він Польщу на ширший міжнародній терен. Уділення позички американськими капіталістами означує стабілізацію відносин на межі між Европою й Европейським Сходом на довший час. Про це свідчить і заява нового радянського посла у Варшаві Богомолова, який багато говорив про ширшу політику Рад. Союзу, про торговельний трактат і неминучу конечність пакту про неаґресію між Рад. Союзом і Польщею, ані одним словом не згадуючи про „славянські нац. меншости" — навіть по лінії рижського трактату. Ось як радянський дипльомат оцінює теперішню силу й значіння Польщі на міжнародньому терені. І тому свято на польській урядовій вулиці.

„Наступник Мазепи" піде з Парижа.

(Від нашого кореспондента).

(Докінчення.)

Париж, 8. жовтня 1927.

III.

Пригода ця — голосний, правда, га все таки тільки другорядний епізод у змаганнях Англії з Радами, тай в певному значінні навіть з Америкою. Змагання йде про Францію.

Чували ви у Львові про Детердінґа? Коли й чували, то певне небогато; на всякий спосіб безконечно менше ніж про одного або другого фабриканта віршиків або дірігента хору. А тимчасом цей пан Детердінґ — це один з тих двох (чи трьох, чи пятьох, Бог знає) мужів у світі, які справді — розумієте це: справді, себ-то не тільки формально й номінально, як перший ліпший міністр, навіть премієр! — кермують ходом світових подій. Це сильніший від Болдвіна, могутніший від Чемберлена, впливовіший навіть від Юрія V., президент всемогучої нафтової компанії британської, товариства „Роял-Дачу", щось в роді верховного команданта британських сил у всесвітній боротьбі за нафту. За нафту, себто за автомобільну промисловість з її безмірними можливостями. За нафту, себ-то за рішаючу в будучій війні народів зброю літаків, і за все, що стоїть у звязку з цими зброями, які рішать про долю народів і держав. Голяндець з роду, Детердінґ стоїть на чолі незримої, полутаємної влади Англії. З волі його падали і ставали президенти республик — і то не тільки в південній Америці, перевертались або вдержувалися престоли, вибухали і погасали кріваві революції — і то не тільки в Мексику. Він — майже леґендарна, та яка реальна! — постать. Жінка його — росіянка і вже з того титулу більшовицька революція йому навіть особисто ворожа. Але куди більше вона йому противна від хвилі, коли після здавлення грузинської революції і після розриву між Льондоном і Москвою вихопився з під впливу його і Англії один з перших осередків нафтового скарбу, радянський, і перейшов під вплив давних противників Детердінґа, американських нафтових вельмож. Детердінґ, а не Чемберлен і не Болдвін, — головний командант, інспіратор і скарбник протирадянського фронту на всіх сторонах землі. На услугах його преса, банки, міністри, республики цілі, всякі визвольні комітети, заграничні центри, одним словом, усе, що хоче або може, або тільки вдає, що буцім-то може, ослабити чи розбити небезпечну Британській Імперії — Імперію Союза Радянських Держав.

Доволі, щоб Радянський Союз розкрив яку-небудь нову слабу точку, доволі, щоб якийсь важніший радянський представник денебудь у чомунебудь поховзнувся, а заразже використають це Детердінґівські бюра і зроблять все можливе, щоб роздути цей інцидент до найбільших розмірів і використати його для британської офензиви. Раковський, з необережности чи присилуваний, зробив відомий дипльоматичний нетакт супроти Франції, в якій він акредитований — такий самий зрештою нетакт, яким провинився Каменев супроти Італії. Але Італія — маловажна в протирадянських комбінаціях, тож промах Каменева не має для нього ніяких немилих наслідків. Інакша річ з Францією. Детердінґ, як зрештою всякий стрічний, знає, що Франція для цього плянованого фронту має великанське значіння. Не тільки тим, що вона держить за волосся, і за мошонку, і за штик Польщу, якій суджено відограти супроти Радянського Союза ролю Греції супроти Кемаля, а ще більше тим важна Франція, що вона вяже і невтралізує Німеччину, яка — незалежно від того, чи воно миле чи немиле даній партії чи даному міністрові — незалежними від людської волі ґеографічними умовами і накиненими ворогами умовами політичними — засуджена числити на Східний Союз і бажати йому перемоги — як самій собі.

Детердінґ тепер у Парижі, але віддана йому частина преси, з „Матеном" на чолі, вже й перед його приїздом робила своє: напирала на Бріяна, тровила Раковського. Все те, правда, не було би довело до нічого особливого, якби кабінет був політично одностайний в змислі Бріяна і теперішньої лівої більшости. Але в кабінеті є Пуанкаре, давній противник Бріяна і його політичної лінії, і є Барту, брат другого Барту — знайомого Детердінґа, і Раковський піде геть. Це безперечний, дарма, що покищо тільки тактичний успіх Анґлії, рівно безперечна і такої самої категорії невдача Рад. Союза. Все велить думати, що на епізоді Раковського цей успіх і ця невдача і вичерпаються. До розриву між Францією і Союзом, серед нинішніх обставин, могло би дійти хіба тільки якби Москва цього хотіла. На такий крок не зважиться теперішній уряд на склоні парляментарної каденції. Міг би зробити це тільки новий уряд, опертий на новій правій і націоналістичній, анґльофільській і ґерманофільській більшости парляменту.

Судячи по настроях і ході відносин у Франції, на більшість таку не заноситься. Навпаки! А прийде нова ліва більшість, то й французька заграничча політика піде в німецькому і радянському питанні, тай в звязаних з ним справах, не тією, якої хотілосяб Детердінґові, дорогою.

Ось до яких розмірів зводиться інцидент з Раковським. Ось яких явних і таємних процесів симптомом є остання пригода людини, яку, — більш ефектовно ніж влучно — сенатор Монзі заіменував „наступником Мазепи".

В. Левицький.

Бюджет Радянської України на 1927-28 рік.

В харківських „Вістях", ч. 226 опубліковані цифри з докладу Наркомфіна України до президії Держплану про проєкт бюджету України на 1927—28 рік.

Основні елементи цього бюджету такі. Прибуткова частина вирахована в сумі 252,4 міл. карбованців, а видаткова в сумі 267 міл. карбованців. Таким чином бюджет України в цілому мав би дати дефіциту 14,6 міліонів карбованців. У минулому році видаткова частина складала 235 міл. карб., цебто бюджет виріс на 11 прц.

Прибутки складаються переважно з простих (безпосередніх) податків у сумі 170 міл. карбованців та прибутків від державного майна та підприємств, що мають виносити 50,6 міл. карбованців; гербові (стемплеві) та інші збори мають дати 25 міл. карбованців.

З податків найбільше має дати, як це було й досі, українське селянство, а саме сільсько-господарський податок обчислено на 81 міл. карбованців. Промисловий податок має дати лише 59 міл. карб., а прибутковий (доходовий) — 30,5 міл. карб.

З бюджетових витрат 95,5 міл. карбованців припадає на бюджети наркоматів. З них найбільше має одержати Наркомосвіти — 36,6 міл. карб. Наркомзем має одержати 21 міл. карб.; Наркомздоровля та Наркомфін — по 9 міл. карб. 35 міл. карб. піде на фінансування промисловости, 12 міл. карб. (крім Наркомзему) на фінансування землевпорядження, сільсько-господарської кооперації та допомоги бідноті, 7 міл. карб. торговлі, 5 міл. карб. до будівельного фонду, 3 міл. карб. на електрифікацію і т. д. З цього останнього рядка цифр бачимо, що беручи з селянства львину пайку податку, бюджет відносно дуже мало призначає видатків на потреби села в порівнанні з видатками на потреби промисловости, а саме на потреби українського села призначено майже 3 і пів раза менше, ніж на потреби переважно московського міста. Так виглядає ще а

носі бюджетова практика „робочо-селянської" радянської влади на Україні.

Коли всі витрати бюджету розбити на групи видатків, ми матимемо такий розподіл: народне господарство має одержати 76,6 міл. карб., на соціяльно-культурні потреби має піти 58,8 міл. карб., на адміністративні видатки — 19,6 міл. карб. і нарешті місцевому бюджетові має бути передано 108 міл. карб.

Дуже цікавим і характеристичним для української радянської влади є бюджет Автономної Молдавської Республики — він у прибутковій частині дає 1,9 міл. карб., а у видатковій — 4 міл. карб., інакше кажучи, Радянська Україна має доплатити цій штучній республиці 2,1 міл. карб.

З приводу поданих вище цифр бюджету „Вісти" пишуть, що бюджет має суто виробничий характер. Наркомфін цілком виконав директиви про пристосування бюджетних видатків до потреб індустріялізації країни та до ширшого задоволення культурно-соціяльних потреб. Таке сприятливе співвідношення між виробничою й культурно-соціяльною частиною бюджету та адміністративно-управлінськими видатками сталося наслідком твердої економії всіх непродукційних видатків. А саме супроти минулого року в бюджеті адміністративні видатки скорочено на 10 міл. карб. Скорочено також фінансування торговельних організацій, які мають оперувати своїм власним капіталом. Натомісць фінансування промисловости збільшено на 15 прц., при чому з загальної суми видатків на промисловість (32 міл. карб.) 20 міл. карб. має піти виключно на будову нових промислових підприємств.

Бюджет Наркомосвіти виріс на 15 прц., а Наркомзему та Наркомздоровля на 12 прц. Тут треба ще зауважити, що до видатків Наркомзему не враховано 9 міл. карб., які сільське господарство України має одержати зі союзних коштів.

„Треба ще відзначити, — пишуть „Вісти" — що в цьому році будова бюджету яскраво відбиває клясовий підход до розподілу податкового тягару. Поширено процент біднацьких господарств, що звільняються од податків. Підвищено розмір заробітку, що не обкладається прибутковим податком. Одночасно збільшено податковий тягар для заможніх господарств та осіб з великим заробітком. Питома вага сільсько-господарського податку зменшилася в податкових надходженнях, цебто податковий тягар перекладається з села на місто, що цілком відповідає господарсько-політичним завданням".

На жаль, „Вісти" не наводять ніяких доказів, ніяких цифр для угрунтування цих своїх тверджень, а подібні порівнюючі цифри були би для нас та мабуть і для широких верстов українського трудового народу далеко цікавіші, ніж загальні, неталізовані цифри. Крім того, останнє твердження „Вістей", цібито податковий тягар перекладається з села на місто є свідомою неправдою, бо ми вище вже зазначили, що село дає відносно найбільше податків, а найменше з них одержує, потім від держави на свої потреби.

Для нас цікавіші є критичні зауваження „Вістей" з приводу проєкту бюджету.

„У дискусіях — пишуть вони, — відмічалися успіхи бюджетної роботи Наркомфіну. Але ці досягнення стоять ще на досить низькому щаблі в порівнанні з закордоном. Напрямок роботи Наркомфіну повинен іти шляхом наближення до системи прибутковости в оподаткуванні. На думку інших у нас ще недостатньо фінансуються науково-навчальні заклади Наркомосу. Зі своїми фінансовими можливостями Наркомос не має змоги дати роботу належної якости. Особливо незадовольняюче поставлено професійне кільце його роботи. Вже нині відчувається брак кваліфікованих робітників, а професійні школи працюють незадовольняюче".

Не приняли.

До загадочної політичної мандрівки пос. Пащука.

Ще 3. жовтня п. р. дістали ми опублікований на сторінках „Діла" „покаяний" лист за підписом пос. Пащука, в якому він заявляв про свій поновний акцес до комуністичної посольської фракції. Цей лист, виекспедіований посольською комуністичною фракцією, лист, своїм змістом скандалічний, приніс без сумніву найбільше „чести" самим експедієнтам, а попри те і нібито анонімовим, а на ділі нотолрійно відомим його авторам. Бо хоч листа розіслали ті чинники, для яких він був необхідним, по всім усюдам, то місця побуту посла Пащука по нинішній день ніхто не знає. З варшавських дописів нашого кореспондента ми довідалися, що пос. Войтюк дав до пізнання, що йому знане місце побуту пос. Пащука.

Тойже пос. Войтюк потішав та успокоював і дружину пос. Пащука, що пошукувала безуспішно за мужом. Вчора від тогож пос. Войтюка за його підписом в імени Пос. Ком. Фр., прийшов до нашої Редакції ще один лист, чи краще ще один комунікат у справі посла Пащука. Цим разом комунікат писаний по українськи і носить назву „звідомлення". А висилала його та сама експедиція, що лист пос. Пащука. Зараз же на початку цього характеристичного для комуністів „звідомлення" читаємо: „Посольська комуністична фракція одержала дня 5. жовтня п. р. листа від посла Пащука, в котрім він стверджує, що оцінка його дезерції в звідомленні П. К. Ф. з дня 20. вересня являється слушною, висказує свій жаль і просить приняти його знову в члени фракції". З друкованого в нас листа з дня 28. IX. виходить, що пос. Пащук зголосив свій акцес до Пос. Ком. Фракції того самого дня, коли нібито писав цей лист. Виходилоб, що Пос. Ком. Фракція повинна була знати про те скоріше від нас. А на „Ділі" виходить таке, що „Діло" знало про те вже 3. жовтня і в числі з 5. жовтня вже про те писало а Пос. Комфракція довідалася про ту саму річ щойно 5. жовтня! З опублікованих інформацій нашого варшавського кореспондента виходить це ще інакше. Словом загадочна і скандальна історія!

Але вертаймо до того найновішого „звідомлення". З нього довідуємося при кінці, що пос. Пащук „видаючи" ради Пос. Ком. Фракції спроневірив довірям робітничої кляси і поставив себе поза скобки борючогося пролетаріяту. Цілим своїм поведенням пос. Пащук доказав, що він є чоловіком слабим. Пос. Ком. Фракція — це передова сторожа революційної боротьби пролетаріяту, в котрій немає місця для слабих. **В виду цього Пос. Ком. Фракція рішила дати відмовну відповідь на просьбу пос. Пащука і не приняти його до своїх рядів".**

Звідки цей лист наспів до Пос. Ком. Фракції нічо не сказано. Цікаво, що ніхто досі не знає місця побуту пос. Пащука, ще цікавіше, що не комунікується він письменно є ніким, навіть з родиною, а єдина Пос. Ком. Фракція має якісь загадочні і невидимі шляхи комунікації з ним. Можеб вона в слідуючому комунікаті виявила місце його побуту! Тоді можнаб було дечого дізнатися і від самого пос. Пащука.

Між монархістами.

Одна з чергових сензацій німецької преси.

Читаємо в берлінській пресі:

В Мінхені відбулася довірочна конференція російських, українських, німецьких і мадярських монархістів. Конференція вибрала центральний виконавчий комітет для кермування монархістичною акцією, який змагатиме до реставрації монархії в СРСР. На думку учасників конференції приверненння монархії в СРСР, приспішить перемогу монархічної ідеї в поодиноких краях. На згаданій конференції обговорювано будучий правнодержавний устрій російської монархії. Будуча російська монархія має мати федеративний устрій і складатисьме з московського царства і з королівств: українського, білоруського і грузинського. Кандидатом на короля Грузії є син претендента до російського престолу, великого князя Кирила, королем Білої Руси має бути один з великих російських князів, а титул короля України має звучати: гетьман.

Гетьманство на Україні, піднесене до королівської гідности, обійме рід Скоропадських. Гетьман Павло Скоропадський основник української династії, брав особисто участь у цій нараді. Династія Скоропадських буде на Україні дідичною. Королівський титул Скоропадського, поданий присутнім на конференції до відома, звучить так: „Гетьман всієї України, король Галичини і Володимирії вел. князь київський, князь чернигівський, переяславський, перемиський і теребовельський, господар молдавський хан кримський, гол. отаман славного війська кубанського, донського і т. д."

Як зачувати, литовський премієр Вальдемарас підчас свого останнього побуту в Берліні відбув довшу конференцію з б. гетьманом Скоропадським. Чи ця конференція мала який звязок з плянами монархістів, не можна було ствердити.

Виборчі вислідн.

ГРИМАЛІВЩИНА.

Вибори в самім Грималові переведено на основі компромісу, так, що на 48 радних, українці одержали 16, поляки 16 і жиди 16. При виборах жиди були розбиті на дві партії: тзв. Кофлерівців і партію аптикаря Бравна. Партія Бравна перейшла, тому д-р Кофлер і тов. внесли протест, який одначе полагоджено відмовно. Але заки прийшло до уконституування ради і вибору зверхности, один наш радний, Михайло Жіль, вибраний з IV. кола, помер, а на його місце має ввійти вже заступник жид тому, що жиди-заступники одержали найбільше голосів, бо жиди посчеркували з виборчих карток наших за-

---

С. ВАСИЛЬЧЕНКО.

ПАЦАНОК.

(Продовження).

Володька закурив цигарку і, човгаючи здоровенними черевиками, став ходити по карцеру.

> В одеськім саді я гуляв,
> З красоткой наслаждався;
> В тюрмі пандали попав —

заспівав він дзвінким альтом, і було чудно помічати в дитячому голосі добре переняту манеру старих вязнів.

— Ех, товаришу! — заговорив він, зразу кинувши пісню, — шкода мені на волі одного тільки: маруху*) милу покинув я в Таганрозі. От красючка — як лялька!

— Велика-ж вона, твоя маруха? — осміхаючись собі в темноті, спитав Петро.

— Їй було... — Володька трохи подумав, — було їй тоді одинацять років. Вона теж шармачка. На побачення приїздила, два карбованці грошей передала — їй-богу! Падлець буду — не брешу! А це щось не чути. Треба було писнути їй. Чорт їх розбере — цих бабів — може вже з другим любов закрутила!

> Ти думаєш, подлянка,
> Що я тут пропаду?
> Як вийду я на волю —

*) Полюбовниця.

> За все тобі томщу:
> Ручки-ножки поламаю
> І кості покручу...

Між гратами щось забряжчало; показався блискучий кінець штика.

— Ей ти, чорток! — почувся за стіною голос вартового, — лежи мовчки, а то я тебе покладу!

Коли Петрові обридло слухати пацанка, він сказав йому:

— Ну й „наливаєш"-же ти добре, товаришок! Не знаю — який з тебе Іван вийде, ну, а тріпач добрий!

Пацанок почав клястися:

— Падлець буду, коли хоч трошки брешу! Щоб мені волі не побачити, коли „наливаю"! — поклявся він великою тюремною клятьбою.

— Годі, Володька! — гостро сказав Петро, — воля тобі ще потрібна буде.

Пацанок насупився й замовк.

Петрові стало шкода чогось хлопця, і він почав щиро розпитувати про його життя. Пацанок зразу одмовляв з неохотою, голосом ображеного, а потім зразу якось залишив свій тюремний тон і дитячим голосом став розповідати про своє життя.

— Як мені живеться — питаєш? — промовив він, присовуючись ближче до Петра й обгортаючись од холоду в свій полотняний бушлатик. — Погано живеться, товаришу: боги чіпляються до мене, завжди дражнять: бачять, що я малий, нікого не подужаю з їх. Спати посилають „на грачівку" й їсти саловлять з „грачами". А хіба я дешевший за їх? Мій батько був шармачем і я шармач! Я не менше покрав на волі од їх. Дай бог усякому стільки покрасти, як я перекрав! — казав пацанок смутним голосом.

Петро слухав тиху скаргу пацанкову, його чистий мелодичний голосок, і йому почало здаватися, що немов він десь уже чув цей голос.

— Як ти гадаєш, товаришу, — через якийсь час звернувся до Петра цапанок, — дадуть нам завтра паски та крашанки, чи ні? Розказують, що торік давали на Паску всім по маленькій пасочці й по дві крашанки.

— Хоч і даватимуть, то нам з тобою мабуть не достанеться: ми-ж з тобою в карцері! — одмовив Петро.

— То може як вийдемо, то дадуть? Може хоч крашанки нам зоставлять?

— Навряд, товаришок.

— А як не дадуть, то ми будемо вимагати. Правда, товаришу? Прийде прокурор, то ми йому й заявимо.

Було помітно, що Володька дуже турбувався, щоб крашанки його не пропали.

Петро вже не слухав пацанка, й обнявши коліна руками, про віщось загадався. Отямився тільки тоді, коли пацанок, після довгої мовчанки, знов обізвався до його.

— „Зботай!"*) що-небудь, товаришу, — промовив він, — може казку яку знаєш, а то скучно так сидіти.

*) Ботать — брехати

— Щось позабував я вже казки, — глибоко зітхнувши після довгої задуми, одмовив Петро.

— Ну, розкажи що-небудь про свої партійні пригоди. Ти хто будеш? Есдек, чи есер, чи може анархіст? Я страх люблю слухати про „політичеських".

— Ну, слухай, товаришок, — сказав, хитнувши головою, Петро, — я розкажу тобі, тільки пильно слухай. От ти казав, що виляв маслаку в Христа — чи знаєш ти, хто то такий Христос?

— Знаю, — одмовляє пацанок, — розпятіє, хрест, що ним попи чортів гонять.

— Ну, ще що знаєш?

— Більш не знаю, — одмовив він.

— Христос — не хрест. Ти послухай, що я тобі розкажу про нього.

І Петро простою мовою евангелії став розказувати пацанкові про Христа.

Пацанок близько тулився до його, чмихав, закидав питаннями і, коли Петро став розказувати про суд над Христом, про Його страждання й смерть, пацанок примовк, і тільки по тому, як сопів він носом, можна було вгадати, як пильно дослухується він до кожного слова

(Докінчення буде.)

...тужників, так, що наші люди одержали ...більшу скількість голосів. Жиди не ...впадали отже в цілости компромісу, ...дивлячи все на нашу слабість супроти ...их і нерішучість. На жаль, ми все ще не ...вміємо їм доказати, що ми маємо і мусимо бути господарями на нашій землі.

По селах жиди йшли остентаційно по стороні поляків і наших хрунів і через се вибори випали для нас по деяких селах некорисно, як прим. в Зеленій, Па...ковичах, Глібові, Раштівцях і Буцниках. В Глібові викликали тим жиди таке обурення, що навіть хтось вибив одно... у з них вікна (хоча не виключене, що тут мається до діла з провокацією). В ...бові знова наші громадяни постановили були не купувати нічого у місцевих жидів-крамарів, але що наша власна ...ниця, то небавком прийшло до про... і селяни дальше купують там, де купували, а своя кооператива ледви існує.

В селі Билинівки на 16 радних вийшли ... українці, бо ні поляків ні латинників у селі нема. На протест кількох ам...бітників вибори, які за першим разом ...були добре, повторено. Переве...дено це повторення без оголошення, о...тже і за другим разом всі свідоміші радні відпали. За першим разом була ... участь жінок, а за другим жінки ... вже участи не брали. Буцники: радних 24, в тім українців 10, поляків 14, хоча село на половину польсько-українське. Протесту, внесеного спільно, ... уневажнено. Поляки одержали більшість, піддержані жидами. Вікно: радних 36, з того українців 21, поляків (латинників) 11. Село в трьох четвертих українське і без компромісу могли перебрати самі українці. Поляки всеж таки внесли протест, бо хотять половини радних.

(Докінчення буде.)

Свято кооперації у Львові.

Львів, 16. жовтня 1927.

Сьогодні між 12 а 2 год. в полудне відбулася в великій салі Народнього Дому Святочна Академія з нагоди Кооперативного Свята. При битком набитій учасниками салі відкрив Академію голова Ревізійного Союзу Українських Кооператив ...м. Ю. Павликовський прегарною промовою. Потім виступив мішаний хор ...ського „Бояна" під дириґентурою ...ф Ст. Людкевича. Сольову партію в хорі відспівала п. Анда Остапчук. Привіти з нагоди свята складали українській кооперації на руки Ревізійного Союзу Українських Кооператив голова Української Парляментарної Репрезентації пос. Хрущ... з імени тіїж Репрезентації, проф. М. ...ушевський від „Просвіти", д-р Лесь ...ульчицький від Земельного Банку, інж. ...Творидло від „Сільського Господаря", ...К. Коберський від згуртованої в „Лучі" (тзв. радикальних) селянсько-робітничої молоді, д-р Ст. Федак від Т-ва „Дністер" і д-р Роман Цегельський від Наукового Т-ва ім. Шевченка. Письменні привіти наспіли від „Червоної Калини" у Львові, від 135 кооператив Станиславівщини, репрезентованих Повітовим Союзом Кооператив у Станиславові, від Пов. Союзу Кооператив у Бібрці, від Пов. Союзу Кооператив у Дрогобичі, від Пов. Союзу Кооператив у Стрию і від Покутського Союзу Кредитових Кооператив у Коломиї. Після привітів відспівала відома ...співачка Анда Остапчук кілька гарно вибраних пісень, що своїм змістом, виконанням та мистецькою інтерпретацією зробили на присутних велике враження ... викликали серед них захоплення, що шукало вияву в гучних оваціях для співачки. Д-р К. Коберський виголосив обширний реферат, в якому цифрово угрунтовував силою економ. умовин ... підложе і світлі перспективи для розвитку нашої кооперації. Дуже миле враження зробив на присутніх виступ ...ського хору з Лисиничі, що відспівав ... кілька пісень. Потім виголосив прегарну промову про вагу ко... для нашого селянства та про потребу розбудови власного промислу селянин-кооператор І. Сказків. Закінчилася Академія виступом львівського співацького гуртка „Сурма", що зеднав собі тим виступом без сумніву найгарячіші симпатії всіх присутніх. Диригував тим хором д-р Неділка. Акомпаніямент при виступах „Бояна" і п. Анди Остапчук спочивав у руках директора Музичного Інституту ім. Лисенка у Львові, відомого нашого музика і композитора В. Барвінського.

Перед процесом Шварцбарта.

Париж, 15. жовтня 1927.

Тут помітне незвичайне заінтересування процесом Шварцбарта, убийника пок. голови Директорії УНР. С. Петлюри. Величезну рухливість у підготованнях до процесу виявляють жиди. Зорганізували вони вже незвичайно добре великий пресово-інформаційний і очевидно тенденційно-пропагандистичний апарат. Всю свою та остаючу під їх впливами пресу змобілізували. До участи в розправі зголосилося досі близько 1000 журналістів від найріжнородніших органів преси з усіх усюдів, та переважають між ними представники жидофільських газет. Крім того було яких 10 тисяч домагань на карти вступу для публики. На карти вступу пішла величезна, прямо нечувана ажіотажа. Абонування стенограмів з розправи дійшло вже тепер до ціни 8000 франків. Словом велике заінтересування цією справою, за якою без сумніву буде слідкувати цілий світ.

Ґоркий на процесі Шварцбарта?

Париж, 16. жовтня 1927.

Кажуть, що в процесі як свідок виступить теж Максим Ґоркий, що тепер живе в Італії.

Останні вісти.

АЛЬБАНСЬКИЙ ПОСОЛ У ПРАЗІ ЗБИТИЙ.

Прага, 16. жовтня 1927.

Вчора в каварні „Пасаж" убив альбанець Альгвіяд Беді альбанського посла в Празі Цена беґа. Вбийник приїхав нагочно до Праги, щоби вбити Цена беґа, якого вважав ворогом свого народу, що намагався запродати його Югославії. Вбийник Альгівіяд Беді родився 1904 р. в Ельбасані, скінчив ліцей у Римі, говорить по французьки, італійськи й альбанськи. До Праги приїхав із Білгороду альбанський повновласник і шеф білгородськоої поліції, щоби взяти участь у слідстві. Цена беґ був перед тим послом у Білгороді, а відтак його іменовано послом у Празі. Він іще навіть не вручив був воїх повновластей президентові, чехословацької республики.

ЛИТОВСЬКО-ПОЛЬСЬКИЙ КОНФЛІКТ.

Женева, 16. жовтня 1927.

Литовський премієр Вальдемарас вислав до Ліґи Націй телеграму з приводу заряджень польських властей у Виленщині.

Ковно, 16. жовтня 1927.

Півурядова „Лієтува" подає, що Англія зацікавилася литовсько-польським конфліктом за Вильно. Чемберлен зазначив у Парижі, що особисто є заінтересований у порішенні конфлікту. Вкінці зазначує „Лієтува, що спір за Вильно ще не покінчений, хоч Польща так впевняє.

ДОВГАЛЕВСЬКИЙ НАСЛІДНИКОМ РАКОВСЬКОГО.

Париж, 16. жовтня 1927.

Агенція Аваса подає, що французька рада міністрів постановила дати згоду на іменування Довгалевського наслідником Раковського на становищі амбасадора СРСР у Парижі.

РАКОВСЬКИЙ КИНУВ ПАРИЖ.

Париж, 16. жовтня 1927.

Раковський виїхав нині з Парижа автом в 6. год. ранку до Берліна.

АРЕШТУВАННЯ.

Дня 15. жовтня арештовано в Тернополі під замітом шпіонажі Осипа Христенька, електротехніка Івана Морозика, Степ. Куницького студ. медицини, Ферд. Кожухівського, капраля 54. п. п., Ольгу Сташишівну. — У Львові при вул. Садівницькій арештовано Михайла Вацика.

Зі спорту.

„Україна"—„Чарні" 0:4 (0:1).

НОВИНКИ.

— **Особисті вісти.** Відомий наш громадянин д-р Володимир Старосольський професор празького університету, вернувся на постійне до Львова, де веде, як раніше адвокатську канцелярію. Витаючи його з поворотом як суспільного діяча та вченого, бажаємо йому найкращих успіхів серед нових обставин.

— **Мясо подешевіло.** Управа громади м. Львова прийняла нову максимальну таксу на мясо, що обовязує від 15-го жовтня. Ціни мяса, вудженини та товщів дещо знижені.

— **„Істинніє" балалейчники.** Після мандрівки по провінціяльних містах Галичини приїхав до Львова т. зв. „російський хор балалаєчників", який реклямує себе російськими афішами. Поруч російських афішів є теж і польські. Але українських нема. Подаючи цей факт до відома нашого громадянства, доповнюємо його таким пікантним поясненням: цей „російський хор" не має в своїм складі ніяких росіян, а складений виключно місцевими кацапствуючими підприємцями, що прибираються в чуже „екзотичне" піря. Навіть якби ці балалаєчники були з найкорепнішої Росії то ще й тоді повинні би розуміти, що приїжаючи в чужу країну повинні би шанувати мову її населення.

— **Львівські долярівці.** Поправляли американську валюту від довшого часу ріжні львівські молодці старим і простим способом, роблячи з 2 долярівок 20 долярівки. Зрадив усе це товариство необережно легким життям студент техніки Бодзьох, що має вже на своїй совісти темні справи з продажею чужого лісового дерева. Решта компанії така сама: Гольдштайн конекрад, Бялковський, кишеневий злодій, професійні фальшівники Корн і Льотрінґер. У централі фабрики фальшивих долярів найшли фотографічні кліші банкнотів, мідяні плити та інші потрібні причандали.

— **Львівська хроніка.** 1 рік вязниці дістали два веселі добродії Сівак і Чернік за те, що в кабареті „Пекелко" поломали крісла та столи, побили всю посудину, гостей і 17 поліцаїв, які мали їх витягнути з цього веселого місця. Сівак і Чернік зайшли до „Пекелка" для розваги після 5-літньої спільної вязниці і хотіли зажити повної свободи. — Бувш. урядовець поліції Вайтман підрізав собі жили на окопиську. — З нагоди торгового дня у Львові поліція зорганізувала лови на вуличних злодіїв і ошуканців, переловивши між іншими одного із найнебезпечніших ворогів приватної власности Германа.

— **Рекорди.** Пята з черги англійка Джіль Шефілд переплила Ля Манш у 15 год. 9 хв. — Рекордом реклями можна вважати ідею одної нью-йорської фірми, яка влаштувала у виставні своєї крамниці трьох-кімнатне помешкання з кухнею та ванною. Кожний прохожий міг через шиби виставки приглядатися зранку до вечора як живе в цьому помешканні жінка, якій фірма дала там захист, правда: для реклями, але таки й для дійсного життя. Місс Кімбі так звикла до свого прилюдного мешкання, що навіть і не журилась очима тисячів тих, що оглядають її зранку до вечора. Вона пила в ліжку спідання, одягалась, зачісувалась, читала і приймала гостей на очах усіх, що подивляли останні технічні винаходи ідеально влаштованого помешкання. При цьому мала до послуги одну покоївку. Нема сумніву, що таке життя на видноті мало теж і моральний вплив на реклямову комірничку цієї модерної хати. Колись, коли доживемо до часів прозірчасто-скляних домів, побачимо, чи таке життя має свої прикмети чи хиби.

— **Аматор дорогоцінностей.** У Парижі арештували цими днями специяліста від чужих дорогоцінностей, якого імя було колись славне на афішах, а від тепер перейде на сторінки історії мистецького злодійства. Сіньор Казімір Портас, з походження еспанець, від кількох літ жив під ріжними милозвучними іменами та миловидними масками по европейських столицях, вистежуючи в крамницях найкращі перли, діяманти та брилянти. Колись був він першорядним жонґлером у ріжних „варієте" та „музикгалях" і осліплював публику зручністю своїх рук. Та великі гонорарі з цієї професії видались йому замалі і він рішив, що краще користуватись своєю зручністю в ювилірних крамницях, при перегляді дорогоцінностей. Він мав аристократичний вигляд і такі ж манери. Спершу приглядався дорогоцінностям у вікні, замовляв точнісьну скляну копію і при виборі ріжних діямантів підкидав непомітно штучний, а забирав правдивий. Таким способом украв він минулого року найкращий діядем в одній парижській крамниці вартости півтора міліона франків. За останні роки набрав він дорогоцінностей на 20 міліонів і такий талант буде тепер сидіти із заложеними руками між чотирома стінами, а каменів зовсім недорогоцінних!

— **З нових винаходів.** Цими днями робили в Парижі експерименти нового винаходу: як кермувати підводною лодкою бездротним способом. „Бездротна торпеда" під водою в Сені слухала приказів з далекого центра — Айфлевої башти. Одночасно в Америці пробували кермувати тим самим способом літаком. Уже раніше в Сан-Франціско переведено вдатний експеримент, кермуючи літаком бездротно на віддалі 400 км. Американці пішли ще далі і пробували з торпеди, якою кермували бездротно з висоти літака, знищити один корабель. Торпеда була вповні слухняна і могла корабель знищити без труднощів. Поки що не вдалось ще винахідчикам одно: забезпечити механічного керманича на літаку перед бурею, з якою треба змагатись не механічно, а індивідуальною інтелігенцією. А проте механічний керманич може віддати людству інші неоцінені послуги: нпр. літак може ширяти на висотах, де людина не в силі вдятись з кліматичних причин. Метерольоґія може завдяки такому апаратові розяснити неодну тайну надземних просторів.

— **Небезпечна питання.** Цілий тиждень жив Берлін сензацією, якої соромилось би найбільше провінціональне місто. В однім провінціональнім, хоч і франкфуртськім часописі якийсь театральний критик під псевдонімом Пікара зважився в рецензії згадати, що славна артистка Массарі має 56 літ. На цю рецензію відповів муж Массарі, немеише відомий актор Палленберг, відвертим листом, домагаючись від рецензента, щоби відкрив свій псевдонім і став з ним до поєдинку, бо він, Палленберг, в обороні чести своєї жінки, дає йому, Пікарові, ось тут прилюдно полнчника. Бо треба бути останнім хамом, щоби виявляти вік артистки, ще й фальшивий, помиляючись рівно на 18 літ! Минуло кілька днів на дискусії. У „Берлінер Таґеблят" редактор літер. відділу Гільденбрандт у дотепній статті признався до цього гріху, звернувши свій фейлетон на адресу... Пікара себто свою власну. Гільденбрандт заломав руки над власною безтактністю, яка дозволила йому зачіпити вік чаруючої артистки і над темпераментом свого... приятеля Палленберга якого так сильно обурила неправдива цифра її літ. Критик і актор не будуть до себе стріляти і не підуть на мировий суд. Тільки оба прилюдно або тихцем признають, що стріляли дурницю зачіпивши таку делікатну справу як вік жінки. Жінка має стільки літ на скільки виглядає. А коли є розумна то волік сказати, що має 56 виглядаючи на 30 кілька ніж що має тільки 48. А що вовік її муж цього вільний знавець мистецтва не в силі відгадати.

— **Світова всячина.** Румунський міністр закордонних справ Тулеско зустрінеться небавом з бувш. наслідником престола Карла для порозуміння. — Німецький мін. фінансів Келер категорично протестує, що Німеччина не хоче виконати пляну Доза. — Конгрес англ. комуністів у Менчестері скінчився; резолюції покищо невідомі. — Ґдиня матиме свою салю гри в рулетку. — В Ерфурті почався конгрес нім. пацифістичних організацій; з оголошеного справоздання виходить, що ці організації мають 25.000 членів. — У Москві помер проф. Іґнатієв, а в Кисловодську проф. медицини М. Яновський. — У Ленінграді є яких 10.000 осіб недужих сифілісом. — Альохін знову виграв одну партію проти Капабляики; тепер він має одну виграну більше.

— **Справлення помилки.** В попередньому числі „Діла", в статті „Польська шопка в Галичі", підтитул її має звучати так: „Причинки до істеричної (а не історичної, як надруковано) театральности вшехполяків".

Всі українські діти до української школи! Хто минає свою рідну школу і посилає дитину до чужої школи, — той ворог своєї дитини і української нації!

Дописи.

ВИННИКИ. (Українські установи і їх діяльність. Повітовий здвиг українських Соколів. Місцевий Комітет допомоги жертвам повені і вислід збірки. Заснування Української Захоронки). Наша преса містить часто дописи з ріжних сторін нашої тіснішої Батьківщини, де подаються вістки про національний рух в вотичних місцевостях тільки з найближ-

чої околиці Львова — з Винник, від довшого часу ніхто не відзивається, немов тут національне життя зовсім завмерло, а принайменше притихло. Але так на щастя не є. З українських установ є тут читальня „Просвіти", Товариство кредитово-торговельне, „Сокіл", Кружок „Рідної Школи" і недавно заснована Захоронка. Перші три установи матеріяльно доволі забезпечені, бо читальня „Просвіти" має в середмістю десять будівельних парцель, Товариство кредитово-торговельне — дім з обширною салею, в котрій є постійна спена, а „Сокіл" є власником городу, обіймаючого около три чверти морга. Зверхною ознакою національної свідомости населення є тут перший на Галицькій Україні, побудований ще в р. 1918, памятник Шевченка, що стоїть на видному місці при найбільше людній публичній дорозі, далі пропамятна таблиця з чорного мармору в честь Маркіяна Шашкевича, уміщена в тутешній церкві, — і на кладовищі артистичний памятник на мурованій гробниці, в якій спочивають тлінні останки двадцятьох Стрільців-Героїв, що поклали свої буйні голови за волю вітчини. На національне освідомлення українського населення у Винниках вливає і місцева церква, котрої образи святих і стіни прикрашені артистично і в національному дусі пензлем нашого талановитого артиста Юліяна Панкевича та образами в увесь ріст князів Володимира і Ярослава, княгині Ольги і короля Данила, українськими гербами, українськими текстами з св. Письма, а крім того деякі церковні предмети в гуцульському стилі, як хрести, свічники, і т. ін., що видцеві ще більше увидатнюється при стилевій церковній утварі та при незвичайному ладі й чистоті. Національне життя винничан зосереджується, як звичайно, в читальні „Просвіти" і в „Соколі". Перша уладжує рік-річно величаве свято роковин смерти Шевченка, а також при участи аматорського гуртка дуже часто — театральні вистави, які приготовляє і ними кермує перебуваючий тут від кількох літ наш земляк, артист українських театрів Наддніпрянщини п. Маруненко, людина талановита і вельми працьовита; він режісерує вистави, бере в них і в хорах діяльну участь, малює декорації і т. ін. Булоб пожадане, щоб виділ читальні подбав про відчити, в яких прелегенти поглублювали би у слухачів національну свідомість. Це в теперішньому часі по читальнях найпильніша справа, котру повинно ставитися на першому місці. Коли це найважніша справа у будь-що-будь доволі національно освідомлених Винниках, то щож казати про інші місцевости! З цим звертаємося і до Головного Виділу „Просвіти" з проханням, аби доложив можливих заходів, щоб між відчитами по читальнях повищу справу, а саме відчит про національне освідомлення з наведенням практичних примірів, ставлено на першому місці. Винницький „Сокіл" гуртує в собі ідейну молодь, веде курс руханки й уряджує забави. Цього року дня 18. вересня виділ урядив при участи місцевих членів і Соколів з найближчої околиці повітовий здвиг, котрий, не зважаючи на те, що тої самої днини відбувався у Львові здвиг Луговиків, випав дуже гарно завдяки розумно обдуманій програмі, що получила попис фізичних вправ з святом у память наших Героїв. А саме по Богослуженню в місцевій церкві удався величавий похід, в якім побіч винничан брали участь делегати сусідніх громад під проводом 4 священиків, на місцеве кладовище, де на стрілецькій гробниці відправлено урочисту панахиду за померших Героїв, по котрій до незвичайно численно зібраного народу з усіх кругів виголосив високопатріотичну промову знаний з красноречивости о. декан Гірняк, яка зробила на присутніх незвичайне враження. На панахиді співав під управою п. Шпаковського гарно хор, котрий по скінченню церковної відправи відспівав стрілецькі пісні. Крім цього орхестра з Підберезець в гарних однострохх відограла поправно хорал „Боже, великий, єдиний", а опісля національний гимн. Відтак по тригодинній перерві відбулися на площі „Сокола" руханкові вправи після оповіщеної програми, що випали на повне вдоволення численно зібраної публики, яка грімко оплескувала кожду точку. До вправ приграввли дві орхестри — з Підберезець і з Романова. В першій половині вересня п. р. засновано тут місцевий комітет допомоги жертвам повені. Цей Комітет забрався енергійно до діла, чого доказом є те, що до кінця вересня призбирав і відіслав до Центрального Комітету несповна девятьсот золотих. Крім цього зачалася ще збірка збіжа і бараболь, котра певно випаде зовсім вдоволяючо, бо винничани є давно знані зі своєї жертвенности на публичні ціли. Заходом Товариства кредитово-торговельного і Кружка „Рідної Школи" засновано недавно у Винниках Українську Захоронку. Посвячення льокалю й отворення Захоронки відбулося дня 2. жовтня. В Захоронці є поверх 30 дітей, а веде її учителька п. Т. Рибаківна. — **Місцевий.**

Памятаймо: Рідна Школа — це народня фортеця, це певний захист в добі лихоліття!

З ТОВАРИСТВА українських письменників і журналістів.

Справа будови літньої оселі для українських письменників і журналістів в Ямній станула на реальному грунті.

Дня 10. ц. м. перенял відпоручник товариства ред. І. Квасниця площу, на якій має станути майбутня оселя. Площу цю придбав п. Антін Максимович з Борислава і жертвував на власність товариству, покриваючи одночасно всі видатки звязані з актом передання площі.

Символічне перенять площі відбулося спершу в Ямній в присутности колишніх власників Параски Якубяк і Василини Павлюк, свідків селян: Івана і Павла Німчуків як і жертводавця, а опісля в канцелярії адвоката д-ра В. Левицького в Делятині, котрий також зовсім безінтересовно і з найбільшою прихильністю виготовив судовий акт передачі грунту.

Згадана площа положена в прегарній околиці над берегом Пруту в сусідстві фантастичного яру, витвореного річищем, починаючи від другого залізничого тунелю аж до скелі Довбуша. Це дасть змогу майбутнім мешканцям оселі користати з дуже близьких купелів і сонячної пляжі на прибережних скелях. З узбіч площі прегарний вид на цілу долину Ямни, як і на протилежні верхи Явірника та полонини. Віддаль від залізничого двірця теж невелика. Площа має 420 квадратових метрів.

Товариство задумує весь зимовий час присвятити зібранню відповідної квоти, щоби почати будову оселі шляхом самооподаткування вечорів і збирання пожертв, сподіючися, що загал громадянства віднесеться до цеї справи з повним зрозумінням і не відмовить своєї помочі тим, яким вона вповні належиться.

На цьому місці Товариство вважає своїм обовязком зложити прилюдну подяку жертводавцеві п. Антонові Максимовичеві за його щедрий, справді княжий дар у виді площі під будову власної хати. Дякує одночасно д-рові В. Левицькому в Делятині за його безінтересовну пораду як і труд його канцелярії.

Поможім здвигнути дім-захист для українських письменників і журналістів у Ямній. Засвідчім ділом зрозуміння важної культурної праці і виявім свою вдячність українським робітникам пера! Жертви слати на адресу: Львів, Підвальє ч. 7., Земельний Банк Гіпотечний, книжечка ч. 1141.

Відозви й комунікати

Перегляд інвалідів У.Г.А.

Українське Краєве Товариство опіки над інвалідами у Львові виплачує під цю пору, крім періодичних підмог, уже 145 місячних рент інвалідам Української Галицької Армії на суму 2.215 зол. у місяць. В міру зросту засобів Товариства одержать ренту всі тяжчі інваліди УГА. Для остаточного устійнення рент і підмог є конечний перегляд інвалідів УГА. Головна Рада Товариства постановила перевести такий перегляд у жовтні і листопаді ц. р. В тій цілі поділено Галичину на 11 округ, в осередках яких буде переводитися реєстрація та лікарські огляди інвалідів.

Ось ті округи:

I. Львів: Осередок перегляду: Львів. Сюди належать повіти: Львів, Городок, Бібрка, Броди, Жовква, Камінка Струм. і Перемишляни.

II. Перемишль: Осередок: Перемишль. Повіти: Перемишль, Мостиська, Судова Вишня, Лісько, Добромиль, Ярослав і Любачів.

III. Самбір: Осередок: Самбір. Повіти: Самбір, Старий Самбір, Дрогобич, Рудки і Турка.

IV. Стрий: Осередок: Стрий. Повіти: Стрий, Сколє, Жидачів і Долина.

V. Станиславів: Осередок: Станиславів. Повіти: Станиславів, Товмач, Богородчани і Калуш.

VI. Коломия: Осередок: Коломия. Повіти: Коломия, Косів, Снятин, Надвірна, Печеніжин і Городенка.

VII. Чортків: Осередок: Чортків. Повіти: Чортків, Заліщики, Копичинці, Борщів і Бучач.

VIII. Тернопіль: Осередок: Тернопіль. Повіти: Тернопіль, Збараж, Зборів, Золочів, Скалат і Теребовля.

IX. Бережани: Осередок: Бережани, Підгайці і Рогатин.

X. Сокаль: Осередок: Сокаль. Повіти: Сокаль, Рава Руська і Радехів.

XI. Яворів: Повіт Яворів.

Перегляд відбудеться при помочі комісій у складі 1 лікаря, 1 представника Головного Т-ва й 1 місцевого представника.

Кожний інвалід УГА., без огляду на те, чи був уже зареєстрований в УКТОНІ, чи ні, чи одержував звідти ренти й підмоги чи ні, мусить зголоситися до перегляду, від якого залежатиме виплата інвалідської ренти. Інваліди мусять при перегляді виказатися посвідкою від місцевого парохіяльного уряду та читальні „Просвіти" або кооперативи на доказ ідентичности особи й на доказ, що є інвалідами УГА., а також предложити потверджений громадським урядом докладний виказ маєткового стану та членів родини (число і вік).

Про місце й час перегляду буде докладніше заздалегідь оголошено в українських часописах. Зареєстровані інваліди будуть повідомлені листовно.

В найближчім часі, а саме 23. жовтня ц. р. відбудеться перегляд у Самборі (для вище названих повітів) в амбуляторії д-ра Вол. Кобільника, Самбір, вул. Дрогобицька 6 в год. 10-ій передпол.

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ
за бл. п.
Володимира Гнатюка
відправиться у вівторок 18. X. ц. р. в год. 8·30 рано в Преображенській церкві, на яке запрошує
Рідня.

ОПОВІСТКИ.

Репертуар Нового Українського Театру під дир. П. Карабіневича:

Грималів:
Вівторок 18. X. Майська ніч.
Середа 19. X. Дні нашого життя.
Четвер 20. X. Циганка Аза.
Пятниця 21. X. Вій.
Субота 22. X. День і ніч.
Неділя 23. X. Ой не ходи Грицю.

Театр прийме негайно піяністку і баса.

Річні Загальні Збори Кружка „Рідної Школи" ім. Ганни Барвінок у Львові відбудуться дня 30. жовтня ц. р. в год. 17-ій (5 попол.) в школі ім. Т. Шевченка при вул. Мохнацького ч. 12 на дневному порядку: 1) Відкриття зборів і вибір президії; 2) Відчитання протоколу з останніх Заг. зборів; 3) Звіт з діяльности Старшини а) секретарський, б) касовий; 4) Звіт контрольної комісії; 5) Дискусія над звітами й уділення абсолюторії уступаючій Старшині; 6) Вибір нової Старшини й контр. комісії 7) Вибір 3 делегаток на Заг. Зїзд Т-ва „Рідна Школа"; 8) Внесення й евентуалія. — За Старшину Кружка: Ев. Макарушкова голова, Марійка Кравців секретарка. 748 2—2

Український Повітовий Комітет допомоги жертвам повені у Збаражі складає отсею дорогою щиру подяку за ласкаву участь в концерті дня 9. X. п. р. у Збаражі: 1) Мішаному хорові зі Збаража і мішаному хорові з Терпилівки і дириґентці обох хорів Вп. п. Анні Герасимович-Когутовій. 2) Вп. п. д-рові Ірені з Заячківських Гаврилюковій за сольо фортепянове і фортепяновий акомпаніямент. 3) Проф. музики Вп. п. Богданови Коморовському з Тернополя за скрипкові соля. 4) Оперовому співакови Вп. п. Львови Краснопері за тенорові соля. 5) Вп. п. д-рові Ляндаровій за випозичення фортепяну. — За Комітет: о. Олександер Голіватий, голова.

Загальні Збори Кружка „Рідної Школи" в Перемишлі відбудуться в суботу, дня 29. жовтня ц. р. в год. 5-ій попол. в салі „Дівочого Інституту" з таким порядком: 1) Відкриття зборів; 2) Відчитання протоколу з попередніх зборів. 3) Звідомлення уступаючої Старшини та уділення їй абсолюторії. 4 Вибір нової Старшини. 5) Вибір відпоручників на зїзд Т-ва у Львові. 6) Внески. — *Старшина.* 755

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Пишіть передплату!

За редакцію відповідає Василь Мудрий. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Видавничої Спілки „Діло", Львів, Ринок ч. 10.